

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH040029
NAZWA
OBSZARU Równina Szubińsko-Łabiszyńska

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH040029	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Równina Szubińsko-Łabiszyńska

1.4. Data opracowania 2009-02	1.5. Data aktualizacji 2025-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2021-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 2 września 2021 r. w spr. soo Równina Szubińsko-Łabiszyńska (PLH040029)

Wyjaśnienia:	powiększenie (seminarium) - 12.2012 r.
--------------	--

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
17.7025

Szerokość geograficzna
53.099

2.2. Powierzchnia [ha]:
2825.85

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.4. Długość obszaru [km]:
23.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL61

Kujawsko-Pomorskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
1340			0.0		G	D			
2330			0.03		G	D			
3150			12.56		G	B	C	C	C
6120			1.57		G	D			
6210			0.1		G	D			
6410			125.31		M	B	C	B	B
6430			12.94		G	B	C	B	B
7230			42.66		M	C	C	C	C
9170			9.04		G	A	C	A	A
91E0			84.97		M	B	C	B	B
91F0			40.04		M	C	C	B	C
91I0			3.15		G	B	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	1617	Angelica palustris			p	2500	2500	i	R	M	A	B	C	B
A	1188	Bombina bombina			p	2000	4000	i	C	M	C	C	C	C
M	1337	Castor fiber			p	10	12	i	R	G	D			
M	1355	Lutra lutra			p	2	3	i	R	G	D			
I	1060	Lycaena dispar			p				P	DD	D			
P	1437	Thesium ebracteatum			p	10000	10000	i		G	B	B	C	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	7.15

N06	0.0
N19	11.15
N23	0.13
N10	73.83
N17	0.96
N12	6.77
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Pod względem administracyjnym obszar Natura 2000 PLH040029 Równina Szubińsko-Łabiszyńska położony jest w gminie Szubin, Łabiszyn, Nakło n/N i Białe Błota, województwa kujawsko-pomorskiego. Obejmuje grunty prywatne i niewielkie powierzchnie leśne należące do Nadleśnictwa Szubin i Bydgoszcz.

Położenie obszaru wg regionalizacji fizycznogeograficznej Kondrackiego (2009):

provincia Niż Środkowoeuropejski (31), podprovincia Pojezierza Południowobałtyckie (315), makroregion Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka (315.3), mezoregion Kotlina Toruńska (315.35), mikroregion Równina Szubińsko-Łabiszyńska (315.353).

Położenie obszaru wg regionalizacji geobotanicznej (Matuszkiewicz 2008):

B. Dział Brandenbursko-Wielkopolski

B.1. Kraina Notecko-Lubuska

B.1.3. Okręg Chodzieski

B.1.3.g. Podokręg Szubiński.

Obszar równinny. Wschodnia część obszaru obejmuje północne zbocza Doliny Noteci o nachyleniu sięgającym 40°. Ich wysokość względna wynosi około 30 m. W dnie doliny niewielkie wyniesienia mineralne i wysokości względnej do 2 m.

Dolina wcięta w piaskach wodnolodowcowych różnych stadiów. Na całym obszarze dominują gleby organiczne o charakterze torfów niskich i murszów

Obszar w całości położony jest w dolinie Noteci, która jednocześnie stanowi główną oś obszaru. W części wschodniej Obszaru dnem Doliny Noteci przepływa Kanał Notecki

Obszar położony w Regionie Chełmińsko-Toruńskim (Woś 1999). Na tle innych regionów wyróżnia się największą częstością dni przymrozkowych i bardzo chłodnych z dużym zachmurzeniem, bez opadów.

Średnia suma opadów należy do najniższych w Polsce i wynosi około 500 mm.

Krajobraz otwarty z pojedynczymi zaroślami łożowisk.

Na gruntach leśnych prowadzona jest gospodarka leśna. Łąki użytkowane są kośnie. Na nielicznych gruntach ornych prowadzona jest gospodarka rolna.

W obszarze położony jest rezerwat przyrody „Ostrów koło Pszczółczyna”.

4.2. Jakość i znaczenie

1340* Śródlądowe słone łąki, pastwiska i szuwały (Glaucopuccinellietalia część – zbiorowiska śródlądowe)

1340-2* Śródlądowe słone łąki ze świbką morską i mlecznikiem nadmorskim Triglochino-Glaucetum maritimae

Reprezentatywność D - nieistotna

Na stanowisku występuje świbka morska Triglochin maritima, mannica odstająca Puccinellia distans i koniczyna rozdęta Trifolium fragiferum.

Płat siedliska o powierzchni 7 m² stwierdzono w miejscowości Zamość, we wschodniej części obszaru.

Siedlisko ograniczone jest do małego płatu, podlega koszeniu. W sąsiedztwie położony jest duży płat trzcinowisk. Płat siedliska zlokalizowany jest w niewielkim obniżeniu łąki, na której dominują turzycy: błotna Carex acutiformis, zastrzona C. gracilis i dwustronna C. disticha. Łąka tylko okresowo jest silnie uwilgotniona. Istnieje nisko prawdopodobieństwo rozprzestrzenienia się siedliska.

2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi

2330-1 Wydmy śródlądowe z murawami szczotlichowymi

Reprezentatywność D - nieistotna

Stwierdzono zespół Spargulo vernalis-Corynephorum. Poza najliczniejszą szczotlichą siwą Corynephorus canescens liczniej występuje macierzanka piaszkowa Thymus serpyllum, sporek wiosenny Spargula

morisonii, przetacznik Dillenia Veronica dilleni, nicennica drobna Filago minima, mietlica pospolita Agrostis capillaris, fiołek trójbarwny Viola tricolor. Poza tym, pojedynczo występują: goździk kartuzek Dianthus carthusianorum i zawciąg pospolity Armeria maritima.

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nymphaeion, Potamion

3150-2 Eutroficzne starorzecza i drobne zbiorniki wodne

Reprezentatywność B

Zbiorniki nieco wypłycone, zwykle otoczone szuwarem wysokim trzcinowym lub roślinnością łąkową. W toni wodnej głównie spirodela wielokorzeniowa Spirodela polyrhiza, rzęsa drobna Lemna minor, osoka aloesowata Stratioides aloides i rogatek sztywny Ceratophyllum demersum. W kilku płatach występują cenne gatunki - wolfia bezkorzeniowa Wolffia arriza i grązel żółty Nuphar luteum.

Względna powierzchnia C

Powierzchnia starorzeczy niewielka (12,56 ha) i ulega zmniejszaniu.

Stan zachowania – C średnio zachowana

Stopień zachowania struktury – III średni (zbiorniki w zaawansowanych stadiach sukcesji, ocienione przez szuwary, niektóre z niską przeźroczystością wody, z rogatkiem sztywnym jako dominantem)

Stopień zachowania funkcji – II dobre perspektywy

Jest możliwość poprawy stanu – III trudna, wręcz niemożliwa.

Ocena ogólna - C

Na ocenę największy wpływ ma stan zachowania i względna powierzchnia.

6120* Ciepłolubne śródlądowe murawy napiaskowe (Koelerion glaucae)

6120-1* Ciepłolubne murawy napiaskowe

Reprezentatywność D

Z cennych i typowych gatunków roślin rośnie m.in.: marzanka barwierska Asperula tinctoria, kocanki piaskowe Helichrysum arenarium, pierwiosnek lekarski Primula veris, centuria pospolita Centaurium erythraea, sierpik barwierski Serratula tinctoria, przytulia północna Galium boreale i leniec bezpodkwiatkowy Thesium ebracteatum. Poza tym występują: goździk kartuzek Dianthus carthusianorum, przetacznik kłosowy Veronica spicata, tymotka Boehmera Phleum phleoides, posłonek kutnerowaty Helianthemum nummularium, pięciornik piaskowy Potentilla arenaria. Powierzchnia ogranicza się do kilku niewielkich płatów z małą liczbą gatunków charakterystycznych. Fitocenozy narażone z uwagi na niekontrolowaną eksploatację piasku i żwiru. Powierzchnia siedliska jest zacieniana przez intensywnie rozrastające się zarośla topoli osiki Populus tremula.

6210 Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea)

6210-3 Kwietne murawy kserotermiczne

Reprezentatywność D - nieistotna

Na stanowisku występuje: czyściec prosty Stachys recta, wężymord stepowy Scorzonera purpurea, kocanki piaskowe Helichrysum arenarium, pierwiosnek lekarski Primula veris, centuria pospolita Centaurium erythraea, leniec pospolity Thesium linophyllum, kłosownica pierzasta Brachypodium pinnatum, goździk kartuzek Dianthus carthusianorum, przetacznik kłosowy Veronica spicata, tymotka Boehmera Phleum phleoides, posłonek kutnerowaty Helianthemum nummularium, pięciornik piaskowy Potentilla arenaria. i przetacznik pagórkowy Veronica teucrium.

Ocena wynika z niskiej powierzchni siedliska, niskiej liczby gatunków charakterystycznych oraz ekspansji drzew i krzewów oraz trzcinika piaskowego.

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)

6410-1 Łąki olszewnikowo-trzęślicowe Selino carvifoliae-Molinietum

Reprezentatywność - B

Płaty siedliska reprezentowane są przez zespół Selino-Molinietum. W płatach występuje: czarcikęs łąkowy Succisa pratensis, goździk pyszny Dianthus superbus, krwiściąg lekarski Sanquisorba officinalis, olszewnik kminkolistny Selinum carvifolia, przytulia północna Galium boreale, sierpik barwierski Serratula tinctoria, starodub łąkowy Angelica palustris, trzęślica modra Molinia caerulea, nasięźrzał pospolity Ophioglossum vulgatum, wierzba rokita Salix repens subsp. rosmarinifolia, fiołek mokradłowy Viola stagnina.

Względna powierzchnia – C

Stan zachowania – B

Stopień zachowania struktury II (dobrze zachowana) – średni udział gatunków charakterystycznych, brak krzewów i gatunków obcych, znikomy udział gatunków ekspansywnych (trzcina pospolita).

Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub słabe perspektywy). Procesy sukcesyjne nie stanowią zagrożenia. Możliwość intensyfikacji agrotechniki (łąki trzęślicowe w obszarze są często zaorywane i zamieniane na pola uprawne, bądź podsiewane i intensywnie nawożone) źle rokuje zachowaniu siedliska. Możliwość renaturyzacji – możliwa przy średnim nakładzie sił i środków.

Ocena ogólna – B

6430 Ziołorośla górskie *Adenostylion alliariae* i ziołorośla nadrzeczne *Convolvuletalia sepium*

6430-3 Niżowe, nadrzeczne zbiorowiska okrajkowe

Reprezentatywność B

Dominuje trzcina pospolita, która osiąga pokrycie przeszło 50%. Poza nią występują: kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium*, kaniańka pospolita *Cuscuta europaea*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, przytulia czepna *Galium aparine*, bluszczyk kurdybanek *Glechoma hederacea*, chmiel zwyczajny *Humulus lupulus*, oset kędzierzawy *Carduus crispus*, psianka słodkogórz *Solanum dulcamara*. W licznych płatach występuje dzięgiel litwor nadbrzeżny *Angelica archangelica* subsp. *litoralis*

Względna powierzchnia C

Stan zachowania – B dobry

Stopień zachowania struktury – II dobrze zachowana – płyty wykształcone w typowym układzie między szuwarami łąkami, zlokalizowane w korycie Noteci

Stopień zachowania funkcji – II dobre perspektywy - płyty trudno dostępne, bez zagrożeń.

Możliwość renaturyzacji – II możliwa przy średnim nakładzie sił i środków.

Ocena ogólna - B

Na ocenę największy wpływ ma dobre zachowanie struktury.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

7230-3 Torfowiska źródliskowe i przepływowe Polski północnej

Reprezentatywność - C

Wszystkie płyty wykazują przekształcenia i ograniczoną liczbę gatunków charakterystycznych. Najliczniej występują płyty z mchami brunatnymi oraz turzycami: dzióbkwatą *Carex rostrata*, nitkowatą *C. lasiocarpa*, obłą *C. diandra* i tunikową *C. appropinquata*. W innych płatach licznie rośnie zachyłnik błotny *Thelypteris palustris*, trzcina pospolita *Phragmites australis* i trzcinnik prosty *Calamagrostis stricta*. Spotykany jest też dość często storczyk stoplamek krwisty *Dactylorhiza incarnata*.

Względna powierzchnia – C

Stan zachowania – C

Stopień zachowania struktury – III słabo zachowana - mały udział gatunków charakterystycznych.

Stopień zachowania funkcji - średnie lub słabe perspektywy. Możliwość intensyfikacji agrotechniki (fitocenozy w obszarze są często podsiewane i intensywnie nawożone) źle rokuje zachowaniu siedliska.

Procesy sukcesyjne nie stanowią zagrożenia.

Możliwość renaturyzacji – możliwa przy średnim nakładzie sił i środków.

Ocena ogólna – C

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)

9170-2 Grąd subkontynentalny *Tilio-Carpinetum*

Jedyny płat grądu występuje w rezerwacie przyrody „Ostrów koło Pszczółczyna”

Procent pokrycia w obszarze obliczono dla jednego płatu siedliska. Powierzchnię siedliska podano wg inwentaryzacji w ramach planu ochrony rezerwatu „Ostrów koło Pszczółczyna” (Rączka 2011).

Reprezentatywność — A (doskonała)

Występujący tu podzespół T.-C. *corydaletosum* charakteryzuje się dużym udziałem geofitów wiosennych (głównie czosnku niedźwiedziego *Allium ursinum*). Zwarcie drzewostanu jest duże (ok. 90-95%). Drzewostan wykształcony jest zwykle jednowarstwowo, a gatunkiem dominującym jest lipa szerokolistna *Tilia platyphyllos* z niewielką domieszką klonu zwyczajnego *Acer platanoides* i lipy drobnolistnej *Tilia cordata*. Walorem jest brak sosny zwyczajnej w drzewostanie, przez co fitocenoza ma charakter naturalny. Zwarcie podszytu jest niezbyt duże (max. 30%). Tworzą go głównie krzewy leszczyny *Corylus avellana*, a miejscami czerechy zwyczajnej *Padus avium*.

Pokrycie runa wiosną mieści się w zakresie 95-100%, a latem 35-70%. Wiosną w runie występuje ziarnopłon wiosenny *Ficaria verna*, czosnek niedźwiedzi *Allium ursinum*, złoć żółta *Gagea lutea*, zawilec żółty *Anemone*

ranunculoides, kokorycz pusta *Corydalis cava*, k. wątła *C. intermedia*, natomiast latem - szczyr trwały *Mercurialis perennis*, kopytnik pospolity *Asarum europaeum*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, gwiazdnica wielkokwiatowa *Stellaria holostea*, prosownica rozpięchła *Milium effusum*, kokoryczka wielkokwiatowa *Polygonatum multiflorum* i wonna *P. odoratum*, groszek wiosenny *Lathyrus vernus*, miodunka ńma *Pulmonaria obscura*, podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria* oraz kuklik pospolity *Geum urbanum*.

Powierzchnia względna — C

Powierzchnia grądu subkontynentalnego w obszarze jest niewielka, wynosi ok. 9,28 ha.

Stan zachowania — A (doskonały)

Stopień zachowania struktury — I (doskonała)

Drzewostan różnowiekowy, choć zwykle brak warstwy podokapowej. Obecne (choć nieliczne) są naturalne odnowienia gatunków drzew. Duży udział martwego drewna. Warstwa zielna bogata. Duży udział gatunków cennych. Brak obcych geograficznie i ekologicznie gatunków flory.

Ocena ogólna — A

Doskonale i wzorcowo zachowane zbiorowisko roślinne, położone w rezerwacie przyrody.

91E0* Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) – siedlisko nowe, nie wykazane w SDF z 2009 roku

91E0-3* Niżowy łęg jesionowo-olszowy *Fraxino-Alnetum*.

Łęg ten rozwija się w sąsiedztwie cieków wodnych zarówno naturalnych, jak przy rowach. Zanotowano ponad 40 płatów tego siedliska.

Reprezentatywność — B (dobra)

W przypadku podtypu 91E0*-3 niżowy łęg jesionowo-olszowy *Fraxino-Alnetum* w części płatów występuje stosunkowo młody i równowiekowy drzewostan olszowy. Najlepiej zachowane płaty występują w rezerwacie przyrody „Ostrów koło Pszczółczyna”. Drzewostan tworzy głównie olsza czarna *Alnus glutinosa* (posadzona) i w niewielkiej domieszce jesion wyniosły *Fraxinus excelsior* i brzoza omszona *Betula pubescens*. Zwarcie warstwy drzewostanu jest zwykle duże 60-80%. W niektórych fragmentach drzewostan ma luki wskutek zamierania i wypadania jesionu i olszy. Warstwa podszytu zwykle jest silnie rozwinięta (czeremcha zwyczajna *Padus avium*, bez czarna *Sambucus nigra*, porzeczka czarna *Ribes nigrum*).

Pokrycie runa jest zróżnicowane. W lasach silniej prześwietlonych osiąga 75-95%, średnio ok. 50%. W runie występuje szczyr trwały *Mercurialis perennis* i ziarnopłon wiosenny *Ficaria verna*. Również niektóre gatunki z klasy *Artemisietea* występują z dużą stałością m.in.: pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, kuklik pospolity *Geum urbanum*, przytulia czepna *Galium aparine*. Z powodu sąsiedztwa łąk i szuwarów znaczny jest udział gatunków łąkowych i szuwarowych w niektórych płatach łęgu.

Zmienne pokrycie osiąga warstwa mszysta, w której występują głównie *Oxyrhynchium hians* i *Plagiomnium undulatum*.

Powierzchnia względna — C

Powierzchnia zajmowana przez siedlisko w granicach obszaru stanowi jego niewielką część (85,88 ha). Brak danych o zasobach siedliska w Polsce, jednak można przypuszczać, że powierzchnia siedliska w granicach obszaru stanowi znikomą część jego ogólnej powierzchni.

Stan zachowania — B (dobry)

Stopień zachowania struktury — II (dobrze zachowana)

Stopień zachowania w różnych płatach jest bardzo zróżnicowany. W niektórych płatach dominuje młody drzewostan lub warstwa podszytu jest nadmiernie rozwinięta, na skutek zamierania jesionu lub olszy oraz prowadzonej gospodarki leśnej (gniazda zrębowe). Wkraczają obce gatunki, głównie czeremcha amerykańska. W uprawach na siedlisku łęgu nadmiernie rozwija się trzcinnik piaskowy. Siedlisko dość mocno pofragmentowane. Największe płaty występują w południowym kompleksie lasu oraz w rezerwacie.

Stopień zachowania funkcji — II (dobre perspektywy)

Perspektywy zachowania siedliska dobre, możliwe odtworzenie struktury siedliska w wyniku naturalnych procesów.

Ocena ogólna B (dobry)

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

91F0-2 Łęg wiązowo-jesionowy śleziennicowy

W obszarze rozwija się on zwykle na wyniesieniach terenu wśród łąk. Zajmuje często ich stoki o wystawie północnej i wschodniej.

Udział siedliska w obszarze jest niewielki.

Reprezentatywność — C (znacząca)

Siedlisko w jednym płacie wykształcone jest dobrze, w pozostałych odbiega od wzorca fitosocjologicznego. W poszczególnych płatach występują nieliczne gatunki charakterystyczne. Udział geofitów wczesnowiosennych w runie, a szczególnie ziarnopłonu wiosennego *Ficaria verna*, nie jest stały. Niekiedy brak jest w ogóle geofitów wiosennych, a jedynie znaczny udział innych gatunków charakterystycznych dla podzwiazku *Ulmion minoris* (np. *Ulmus laevis*, *Crataegus monogyna*, *Quercus robur*) wskazuje na to siedlisko. Niekiedy zaznacza się udział gatunków fitocenozy przyległych (np. borowych).

Powierzchnia względna — C

Siedlisko zajmuje niewielką powierzchnię (40,04 ha). Brak danych o zasobach siedliska w Polsce, jednak można przypuszczać, że powierzchnia siedliska w granicach obszaru stanowi znikomą część jego ogólnej powierzchni.

Stan zachowania — B (dobry)

Stopień zachowania struktury — II (dobrze zachowana)

Dla większości płatów w obszarze stopień zachowania struktury ocenia się jedynie jako dobrze zachowany, ze względu na młody wiek drzewostanów i słabe zróżnicowanie struktury pionowej. Znaczny jest stopień fragmentacji płatów.

Stopień zachowania funkcji — II (dobre perspektywy)

Perspektywy zachowania siedliska dobre, możliwe odtworzenie struktury siedliska w wyniku naturalnych procesów.

Ocena ogólna C (średni stan zachowania)

9110* Ciepłolubne dąbrowy (*Quercetalia pubescenti-petraeae*)

9110-1 Świetlista dąbrowa *Potentilla albae*-*Quercetum*

Reprezentatywność — B

Wśród gatunków charakterystycznych występują: marzanka barwierska *Asperula tinctoria*, pierwiosnek lekarski *Primula veris*, centuria pospolita *Centaurea erythraea*, sierpik barwierski *Serratula tinctoria*, przytulia północna *Galium boreale*, zaraza Bartlinga *Orobancha bartlingii*, *Potentilla alba*, *Betonica officinalis*, *Geranium sanguineum*.

Wz Względna powierzchnia — C

Siedlisko zajmuje niewielką powierzchnię – 3,15 ha.

Stan zachowania — C

Stopień zachowania struktury — III (częściowo zdegradowana). Część powierzchni odlesiona z licznymi gatunkami ciepłolubnymi i gatunkami ze związku *Molinion* i znikomym odnowieniem dębu. Inna część siedliska jest zacieniona przez intensywnie rozrastające się zarośla topoli osiki *Populus tremula*. Na siedlisku w Żurczynie liczba gatunków charakterystycznych i ich pokrycie są niewielkie.

Stopień zachowania funkcji — III (niekorzystne perspektywy). Lokalizacja płatów siedliska na działkach prywatnych.

Możliwość odtworzenia — II (możliwa)

W aktualnych warunkach zachowanie siedliska możliwe w wyniku działań ochronnych (usuwanie drzew i krzewów).

Ocena ogólna C

1437 Leniec bezpodkwiatkowy *Thesium ebracteatum*

Populacja – B

Populacja została oceniona w obszarze powyżej 10 000 osobników. Owocowanie jest regularne, wysokie.

Stan zachowania – B

Warunki siedliskowe są zbliżone do optymalnych: dotyczy do kluczowych parametrów jakimi są ocienienie i konkurencja ze strony innych roślin zielnych. W obszarze ma 4 stanowiska w Małych Rudach, Zamościu i w Antoniewie. Siedlisko położone jest na grądzikach-ostrowiach. Występuje w płatach roślinności o charakterze *Molinio-Arrhenatheretea*. Z innych rzadkich gatunków występuje goździk pyszny *Dianthus superbus*. Płat w Małych Rudach ma powierzchnię około 45 m², a w Zamościu około 65 m², a w Antoniewie – 217 m². Siedlisko zagrożone zarastaniem topolą osiką *Populus tremula* i trzcinnikiem piaszkowym *Calamagrostis epigeios*.

Izolacja – C

Stanowisko położone jest w obrębie zasięgu gatunku w Polsce, w sąsiedztwie innych populacji tego gatunku.

Ocena ogólna – B

Perspektywy utrzymania gatunku są dobre w ciągu 10 lat.

1617 Starodub łukowy *Angelica palustris*

Populacja – A

Populacja *Angelica palustris* została oszacowana w obszarze powyżej 2500 osobników. Udział pędów generatywnych wśród osobników dojrzałych wynosi ok. 50%. Owocowanie jest regularne, wysokie, ale uzależnione od terminów koszenia łąk. Miejscami obserwuje się liczne osobniki juwenilne. Populacja wykazuje średnie zagęszczenie: 53 osobników/ha (łącznie z juwenilnymi).

Stan zachowania – B

Warunki siedliskowe są zbliżone do optymalnych: dotyczy do kluczowych parametrów jakimi są ocienienie i konkurencja ze strony innych roślin zielnych. Duże zagęszczenie osobników obserwuje się na siedliskach wilgotniejszych łąk o ekstensywnym charakterze użytkowania, gdzie I pokos wykonywany jest w połowie czerwca, a II pokos na początku września.

Izolacja – C

Stanowisko położone jest w obrębie zasięgu gatunku w Polsce, w sąsiedztwie innych populacji tego gatunku.

Ocena ogólna – B

Perspektywy utrzymania gatunku są dobre w ciągu 10 lat, możliwe dalsze zagęszczanie populacji.

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

W południowej części Równiny występowanie kumaka w 2012 roku stwierdzono tylko na jednym stanowisku – w starorzeczcu Noteci (N 53o3'10.26", E 17o52'0.6").

W północnej części Równiny występowanie tego gatunku stwierdzono w dwu starorzeczach (N 53o4'56.28", E 17o44'10.25" i N 53o6'48.9", E 17o40'11.66") oraz w zabagnieniu i dochodzących do niego rowach melioracyjnych w okolicy Potulic (N 53o6'48.9", E 17o40'11.66"). W związku z rozproszeniem stanowisk po całym obszarze, ilością miejsc dogodnych dla obecności kumaka oraz danymi z lat poprzednich (SDF z roku 2009 z oceną populacji na poziomie „C”) utrzymano końcową ocenę na poziomie „C”

Składowe oceny:

Populacja – C (duża populacja kumaka w ciągu ważnego korytarza ekologicznego rzeki Noteci i Kanału Noteckiego).

Stopień zachowania siedliska gatunku – C

Izolacja – C

Ocena ogólna - C

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*

Północna część Równiny jest penetrowana przez osobniki próbujące znaleźć dogodne miejsce do osiedlenia – prawdopodobnie jest to jedna młoda rodzina bobrów. Jej przedstawiciele zasiedlają obwałowanie Noteci, z rzadka penetrując dalszą okolicę. Oddalanie się na ponad 100 metrów od koryta rzeki zaobserwowano jedynie w okolicy młyna w Chobielinie w kierunku Potulic. Zamieszkałe nory stwierdzono na niewielkim wyniesieniu terenu na prawym brzegu Noteci w pobliżu mostu na rzece w ciągu drogi Chobielin – Brzózki.

W południowej części Równiny bóbr zajmuje dwa rejonu:

- przedstawiciele jednej rodziny penetrują brzegi Górnego Kanału Noteci, zamieszkując obecnie nory w pobliżu śluzy na kanale. Poprzednio rodzina ta zamieszkiwała niewielkie wzniesienie pomiędzy kanałem a Notecią (N 53o3'17.62", E 17o52'0.77") oraz pod drogą biegnącą wzdłuż kanału. Obecnie próbują zasiedlić nasyp śluzy.

- druga rodzina zajmuje torfowisko w południowej części terenu, utrzymując w nim wodę pomimo rozbierania przez ludzi tam budowanych przez bobry na rowach melioracyjnych. Tworzą ją prawdopodobnie osobniki wywodzące się z rodziny „kanałowej”, jej terytorium dochodzi do Górnego Kanału Noteci. Całą populację Równiny ocenia się na 10-12 osobników. Drażnienie przez bobry nor w obwałowaniu Noteci oraz Górnego Kanału Noteci może doprowadzić do poważnych szkód – zalania rozległych terenów. W związku z powyższym populację omawianego gatunku określa się na poziomie „D”.

1355 Wydra *Lutra lutra*

Obecność wydry stwierdzono w okolicy śluzy na Górnym Kanale Noteci (ślady żerowania N 53o1'45.78", E 17o54'36.6") w południowej części Równiny oraz nad Notecią (tropy i nora N 53o6'30.62", E 17o41'20.54") w północnej części doliny. Populację wydry na terenie obszaru oszacowano na 2-3 osobników i przyznano ocenę „D”.

1060 Czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*

Czerwończyk nieparek jest gatunkiem zasiedlającym teren całego kraju, przy czym większość jego stanowisk

zlokalizowana jest w obrębie dolin rzek nizinnych. Preferuje środowiska wilgotne. W ostatnim ćwierćwieczu obserwuje się dwupokoleniowość (biwoływność), przy czym pierwsze motyle często pojawiają się już w drugiej połowie kwietnia, a drugiego pokolenia od trzeciej dekady lipca. Roślinami, na których żerują gąsienice są różne gatunki szczawiu, szczególnie szczaw lancetowaty (*Rumex hydrolapathum*). Imago zwykle występują pojedynczo, w dużym rozproszeniu. Zaobserwowano 6 osobników gatunku. Biorąc pod uwagę, że czerwonończyk nieparek jest gatunkiem zasiedlającym teren całego kraju jego populacja nie przekracza w obszarze >0,5% populacji krajowej.

Populacja – D

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A08		i
L	E03.01		i
H	A02.03		i
L	A02.01		i
M	A03.01		i
L	A02.02		i
L	A03.03		i
M	H01.05		b
L	I02		i
M	I01		i
M	J02.01		i
M	J02.01.02		i
L	K01.02		i
H	K02		i
H	K04.01		i
L	K04.03		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0

Własność łączna lub współwłasność	0
Prywatna	0
Nieznana	100
Suma	100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Boiński M. 1970 Stosunki fitosocjologiczne projektowanego rezerwatu lipy szerokolistnej *Tilia platyphyllos* Scop. koło Pszczółczyna w województwie bydgoskim Ochr. Przyr. 35 71-1002. Dokumentacja projektowa planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Równina Szubińsko-Łabiszyńska PLH040029 (2016 r.), w szczególności następujące załączniki: a) Kosowicz M. 2012 mscr. Równina Szubińsko-Łabiszyńska PLH040029. Formularze ocen – gatunki zwierząt b) Krasicka-Korczyńska E., Korczyński M., Stosik T., Paszek I., Paczuska B., Gawenda-Kempczyńska D, 2012 mscr. Równina Szubińsko-Łabiszyńska PLH040029. Formularze ocen – siedliska przyrodnicze i gatunki roślin c) Buszko J. 2012 mscr. Karta oceny stanu ochrony czerwodziaka nieparka (*Lycaena dispar*) na terenie obszaru Natura 2000 Równina Szubińsko-Łabiszyńska PLH0400293. Dokumentacja do planu ochrony rezerwatu przyrody Ostrów koło Pszczółczyna (2011 r.)

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	0.58				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Ostrów koło Pszczółczyna	+	0.58

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
Adres:	Polska Dworcowa 81 85-009 Bydgoszcz
Adres e-mail:	kancelaria.bydgoszcz@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Nr 0210/21/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Ostrów koło Pszczółczyna (Dz. Urz. Woj. Kuj-Pom. poz. 1798) Link: http://www.edzienniki.bydgoszcz.uw.gov.pl/WDU_C/2012/1798/akt.pdf
---	--

Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 sierpnia 2017 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Równina Szubińsko-Łabiszyńska (Dz. Urz. Woj. Kuj-Pom. poz. 3241)

Link: http://www.edzienniki.bydgoszcz.uw.gov.pl/WDU_C/2017/3241/akt.pdf

☐ Nie, ale jest w przygotowaniu

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH040029

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)